

full dominical

Església de Menorca

Número 1408 - Any XXVIII - 5 juliol 2009

Aprofitem les oportunitats que ens ofereix l'estiu per escoltar Jesús - a través de la pregària- i les persones que ens envolten: la parella, els fills, els pares, els amics... Nosaltres en serem els primers beneficiats.

11 de juliol

Presa de Possesió del Bisbe electe de Menorca Mons. Salvador Giménez Valls

Aspectes a tenir en compte el dia de la presa de possessió del nou bisbe de Menorca, Mons. Salvador Giménez Valls.

La Catedral s'obrirà a les 9,30 h. del matí i hi haurà un servei d'acollida que anirà indicant els seients disponibles, i atindrà les necessitats que puguin sorgir.

A les 10,40 h. el nou Bisbe, acompanyat pel Nunci i l'Arquebisbe Metropolità, farà la seva entrada a la Catedral per la Porta Major, on serà rebut pels membres del Capítol; després de besar la Vera Creu i d'aspergir els presents, es dirigirà a la capella del Santíssim on pregarà uns moments.

A les 11,00 h. un cop revestit amb els ornaments litúrgics s'iniciarà la processó d'entrada que partirà del pati de cal bisbe i es dirigirà de nou a la Porta Major. Es donarà inici així a la celebració de l'Eucaristia.

Tant la processó com l'inici de la Missa seran presidides pel Sr. Nunci, el qual, un cop llegit el nomenament del nou bisbe de Menorca, signat pel Papa Benet XVI, convidarà Mons. Salvador Giménez a ocupar la seva càtedra i presidir l'assemblea litúrgica com a pastor d'aquesta diòcesi.

Acabada la Missa, els concelebrants es retiraran a la sagristia i des d'allà el Sr. Bisbe i els seus acompanyants aniran al Seminari on podrà ser saludat per les autoritats civils i per totes les persones que ho desitgin. Mentre té lloc aquest acte, es servirà un refresc i actuarà el grup folklòric "Arrels de Sant Joan" al mateix claustre.

Mons. Salvador Giménez va participar en les passades festes de Sant Joan com a Administrador Apostòlic de la nostra Diòcesi.

Sant Cristòfol des Sant 2009

Divendres 10 de juliol

A les 11,30 h.:

Solemne Missa Major, presidida pel Bisbe electe **Mons. Salvador Giménez**.

Concelebraran l'Eucaristia els preveres fills del poble, els rectors i els capellans de l'Arxiprestat

A les 19,30 h.:

Processó del Sant Patró pels carrers del nostre poble acompanyats de la Banda de Música

A continuació:

Benedicció de cotxes i vehicles davant l'edifici parroquial

Parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn Gran

La paraula de Déu

Diumenge XIV de Durant l'Any (Cicle B)

Lectura del llibre del profeta Ezequiel 2, 2-5
En aquells dies, l'Esperit entrà dins mi, em va fer aixecar dret i vaig sentir que em parlava. Em digué: "Fill d'home, t'envii al poble d'Israel, a un poble de rebels que s'han alçat contra mi. Tant ells com els seus pares, fins avui mateix, no han deixat mai de ser-me infeels. T'envii a aquests fills de cara endurida i de cor empedreït. Tant si t'escolten com si no t'escolten, tu digue'ls: Això diu el Senyor Déu, perquè encara que siguin un poble que sempre es revolta, han de saber que hi ha un profeta enmig d'ells."

Salm responsorial 122

Resposta: Tenim els ulls posats en el Senyor, fins que s'apiadi de nosaltres.

-A vós, que teniu el trono dalt del cel, aixec els meus ulls. Com l'esclau té els ulls posats en les mans del seu amo.

-Com l'esclava té els seus ulls en les mans de la mestressa, tenim els ulls posats en el Senyor, fins que s'apiadi de nosaltres.

-Compadiu-vos, Senyor, compadiu-vos, estam saturats de menyspreu. La nostra ànima n'està ben saturada, dels escarnis dels altius, del menyspreu dels insolents.

Lectura de la 2ª carta de sant Pau als cristians de Corint

12, 7-10

Germans, les revelacions que he rebut eren tan extraordinàries que Déu, perquè no m'enorgullesqui, ha permès que em clavassin com una espina en la carn: és un enviat de Satanàs que em bufeteja perquè no m'enorgullesqui. Jo he demanat tres vegades al Senyor que me n'alliberi, però ell m'ha respost: En tens prou amb la meua gràcia; el meu poder ressalta més, com més dèbils són les teves forces. Per això estic content de gloriar-me de les meves flaqueses; gràcies a elles, tenc dins mi la força de Crist. M'agrada ser dèbil i veure'm ultratjat, pobre, perseguit i acorralat per causa de Crist. Quan som dèbil és quan som realment fort.

Lectura de l'evangelí segons sant Marc 6, 1-6

En aquell temps Jesús anà a Natzaret, el seu poble, acompanyat dels seus deixebles. El dissabte, començà a ensenyar a la sinagoga. Tothom, en sentir-lo, se n'estranyava i deia: "¿D'on li ve tot això? ¿Què és aquest do de saviesa i aquests miracles que es realitzen per les seves mans? ¿No és el fuster, el fill de Maria, parent de Jaume, de Josep, de Judes i de Simó? I les seves parentes, ¿no viuen aquí entre nosaltres?" I se n'escandalitzaven. Jesús els digué: "Els profetes només són mal rebuts en el seu poble, en la seva parentela i entre els de ca seva." I no hi pogué fer cap miracle; només va imposar les mans a uns quants malalts, que es van posar bé. I el sorprenia que no volguessin creure. Després recorria les viles i els pobles i ensenyava.

Lectura de la profecia de Ezequiel 2, 2-5
En aquellos días, el espíritu entró en mí, me puso en pie, y oí que me decía: «Hijo de Adán, yo te envío a los israelitas, a un pueblo rebelde que se ha rebelado contra mí. Sus padres y ellos me han ofendido hasta el presente día. También los hijos son testarudos y obstinados; a ellos te envío para que les digas: "Esto dice el Señor." Ellos, te hagan caso o no te hagan caso, pues son un pueblo rebelde, sabrán que hubo un profeta en medio de ellos.»

Salmo responsorial 122

Resposta: Nuestros ojos están en el Señor, esperando su misericordia.

-A ti levanto mis ojos, a ti que habitas en el cielo. Como están los ojos de los esclavos fijos en las manos de sus señores.

-Como están los ojos de la esclava fijos en las manos de su señora, así están nuestros ojos en el Señor, Dios nuestro, esperando su misericordia.

-Misericordia, Señor, misericordia, que estamos saciados de desprecios; nuestra alma está saciada del sarcasmo de los satisfechos, del desprecio de los orgullosos.

Lectura de la segunda carta**del apóstol san Pablo a los Corintios** 12, 7b-10

Hermanos: Para que no tenga soberbia, me han metido una espina en la carne: un ángel de Satanás que me apalea, para que no sea soberbio. Tres veces he pedido al Señor yirme libre de él; y me ha respondido: «Te basta mi gracia; la fuerza se realiza en la debilidad.» Por eso, muy a gusto presumo de mis debilidades, porque así residirá en mi la fuerza de Cristo. Por eso, vivo contento en medio de mis debilidades, de los insultos, las privaciones, las persecuciones y las dificultades sufridas por Cristo. Porque, cuando soy débil, entonces soy fuerte.

Lectura del santo evangelio según san Marcos 6, 1-6

En aquel tiempo, fue Jesús a su pueblo en compañía de sus discípulos. Cuando llegó el sábado, empezó a enseñar en la sinagoga; la multitud que lo oía se preguntaba asombrada: «¿De dónde saca todo eso? ¿Qué sabiduría es ésa que le han enseñado? ¿Y esos milagros de sus manos? ¿No es éste el carpintero, el hijo de María, hermano de Santiago y José y Judas y Simón? Y sus hermanas ¿no viven con nosotros aquí?» Y esto les resultaba escandaloso. Jesús les decía: «No desprecian a un profeta más que en su tierra, entre sus parientes y en su casa.» No pudo hacer allí ningún milagro, sólo curó algunos enfermos imponiéndoles las manos. Y se extrañó de su falta de fe. Y recorría los pueblos de alrededor enseñando.

**LA
BONA
NOTÍCIA
Salms de
la segona
Setmana
fins
dimarts**

**Dg 5,
Dl 6,
Dt 7,
Dc 8,
Dj 9,
Dv 10,
Ds 11,
Dg 12,**

XIV de durant l'any: Ez 2,2-5 / Sal 122 / 2Co 12,7b-10 / Mc 6,1-6.
Fèria: Gn 28,10-22 / Sal 90 / Mt 9,18-26.
Fèria: Gn 32,22-32 / Sal 16 / Mt 9,32-38.
Fèria: Gn 41,55-57;42,5-7.17-24a / Sal 32 / Mt 10,1-7.
Fèria: Gn 44,18-21,23b-29;45,1-5 / Sal 104 / Mt 10,7-15.
Sant Cristòfol, màrtir (MLL): Gn 46,1-7.28-30 / Sal 36 / Mt 10,16-23.
Sant Benet, abat, patró d'Europa (F): Pr 2,1-9 / Sal 33 / Mt 19,27-29.
XV de durant l'any: Am 7,12-15 / Sal 84 / Ef 1,3-14 / Mc 6,7-13.

—evangeli i vida—

L'HOME D'ULLS PENETRANTS

Hi ha gent que passarà tota una vida sense veure més enllà del nas, sense sebre anar més endins de la cotna dels fets i dels esdeveniments de la vida, de la societat, del món... N'hi ha d'altres que saben veure, llegir, descobrir el que hi ha al darrera, al davant i a l'interior del que succeeix al seu voltant. És un home d'ulls penetrants. De fet, què és un profeta? L'idea més comú, la més escampada, és que és un qui preveu i anuncia el futur. Com aquests "vidents" que s'anuncien i que tenen més clients, avui en dia, en temps de crisi. Ezequiel ens diu tota una altra cosa: *Tan bon punt la veu m'hagué parlat, l'Esperit va entrar dintre meu i em féu posar dret. Aleshores vaig sentir el qui em parlava. Em deia: --A tu, fill d'home, jo t'envi als israelites... El vertader profeta és aquell que està amarant, ple de l'Esperit, per a ser, tot d'una, enviat als seus germans en humanitat a fi d'anunciar-los la Paraula de Déu. Però no, aquesta missió no és de descans ni de repòs! La Paraula de Déu sempre és trasbalsadora, perquè convida els homes a des- centrar-se d'ells mateixos. Ezequiel és enviat a un poble rebel, a una gent de cara endurida i de cor empedreit. Gens fàcil, en aquestes condicions i ambient, fer-se escoltar! La missió del profeta no és un creuer de plaer! Ni tampoc unes vacances pagades! Que ho diguin tants que hi han deixat la pell i la vida des de Jesús, passant per Oscar Romero, els jesuïtes del Salvador, aquell sacerdot brasiler que treballava en favor dels infants del carrer, fins aquest sacerdot i dos seminaristes assassinats aquests dies passats...*

Jesús- ho repetesc- en féu l'amarga experiència. *Un profeta només és menyspreat al seu poble, entre els seus parents i a casa seva.* La seva família ja havia procurat impedir que parlàs, perquè es pensaven que havia perdut el seny.

Des del nostre baptisme i la nostra confirmació, tots som cridats a ser profetes, a deixar omplir-nos per l'Esperit, per la Paraula de Déu per ser-ne els heralds, els testimonis, allà on vivim. El Concili Vaticà II, retrobant aquesta missió profètica dels batiats, declara que tots aquests reben *el sentit de la fe i la gràcia de la paraula, a fi que brilli en la vida quotidiana, familiar i social, la força de l'Evangeli.* Més encara, els batiats *no han d'amagar aquest testimoni i aquesta paraula en el secret del seu cor, sinó expressar-lo també a través de les estructures de la vida del món.*

Sens dubte, prendre's seriosament aquesta missió portarà un caramull de contradiccions! Se'ns donaran els noms més diversos: carques, gent fora de lloc i fora de temps, gent inadaptada. Però estarem en la línia d'Ezequiel i del mateix Jesús. Serà l'autenticació del nostre testimoni. Llavors la resposta a l'anunci no s'ha d'enviar al bisbat per demanar permís! És posar-la en pràctica per tot allà on vivim.

Josep Sastre

EN EL CORAZÓN DE LA CELEBRACIÓN

Los oyentes están estupefactos, molestos, y les falta la fe. Jesús se queda como paralizado en su misión. En efecto, ¿cómo podía obrar milagros cuando se le desprecia, o peor, cuando se pone en duda sus palabras de profeta i sus acciones de salvación?

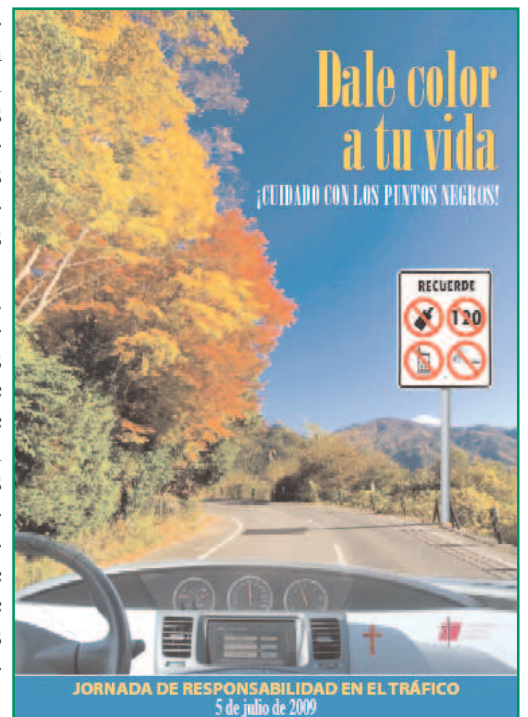

En efecto, sus compatriotas sólo le miran con los ojos carnales, no saben ver en Jesús más que al hijo del carpintero con quién han jugado, trabajado, escuchado la Ley en la sinagoga; no pueden reconocer en él al enviado de Dios, les faltan los ojos de la fe para poder leer en su enseñanza el mensaje de Dios y en sus milagros los signos del Todopoderoso. Debemos dejar a Jesús extrañarse por la falta de fe, sabiendo que se admira y maravilla cuando encuentra la fe, aunque sea sólo como un grano de mostaza.

Jornada de Responsabilidad en el Tráfico 2009

Con el lema elegido para la Jornada de este año, "**Da color a tu vida**". **¡Cuidado con los puntos negros!**, los obispos de la Comisión Episcopal de Migraciones, invitamos a los católicos y a todas las personas de buena voluntad a una serena reflexión y a actuar juntos en este importante escenario de la movilidad. La vida en las carreteras y caminos tiene su propio color: el color de la comunicación, de la belleza del paisaje, de la llegada a la meta y del encuentro, el color de la seguridad y de la vida.

Como contraste, son verdaderamente escalofrantes las cifras de víctimas mortales y no mortales de los accidentes de tráfico. En el año 2008 hubo en el mundo 1,2 millones de muertos y 50 millones de heridos debidos a accidentes de tráfico. Esta cifra es inaceptablemente alta. La sufren, sobre todo, en un 80-90%, los países de bajos y medios ingresos. Se prevé que la tendencia continúe ascendente en el número de accidentes de tráfico en esos países, con muertes asociadas a accidentes de tráfico, a menos que se tomen medidas efectivas para evitarlo.

12ª Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes

MISSATGE AL POBLE DE DÉU

En Joan Febrer ens ha fet aquesta síntesi del missatge del passat Sínode dedicat a la PARAULA DE DÉU. És un document preciós, però sencer és massa llarg pel FD.

Per altra banda podeu trobar el Document sencer a:

**DOCUMENTS D'ESGLÉSIA, N° 931 (1-o1-09)*

**BUTLLETI DE L'ASSOCIACIÓ BÍBLICA DE CATALUNYA, n° 101 (gener 2009)*

Introducció

A tots els qui, en les diferents regions del món, segueixen Crist com a deixebles i continuen estimant-lo amb amor incorruptible, el sínode amb aquest missatge proposa una viatge espiritual en quatre etapes des de Déu fins a les nostres cases i carrers:

1.La VEU de la Paraula: la revelació.

Déu es presenta no com una estàtua sinó com la VEU d'una Paraula:

*que venç el no-res i crea l'ésser (Slm 33, 6.9)

*que intervé en la història humana per salvar l'home (Èx 3, 7-8)

Les Sagrades Escriures són el testimoniatge en forma escrita de la Paraula divina creadora i salvadora. La Paraula de Déu precedeix i excedeix la Bíblia: el centre de la nostra fe no és idò un llibre sinó una història de salvació que culmina en una persona, Jesucrist. L'Esperit Sant anima la tradició cap a la veritat sencera.

2.El ROSTRE de la Paraula: Jesucrist.

"El qui és la Paraula s'ha fet home" (Jo 1, 14). La paraula necessita un rostre per acomplir la seva finalitat: l'encontre (Jb 42, 5).

Crist és la imatge del Déu invisible: *"Jesús de Natzaret, que camina pels carrers d'una província marginal de l'Imperi romà, que parla una llengua local, que presenta els trets d'un poble, el jueu, i de la seva cultura"*: alhora carn fràgil i misteri diví.

Crist projecta retrospectivament la seva llum sobre la sencera trama de la història de la salvació i en revela la

coherència, el significat, la direcció: l'Alfa i Omega del nostre diàleg amb Déu (Llc 24, 27)

3.La CASA de la Paraula: l'Església

Tal com veim en els Fets dels Apòstols (Fts 2, 42), l'església, que té el seu model en la comunitat de Jerusalem, és la casa de la Saviesa revelada de Déu. En ella la Paraula ha de suscitar en els oients la pregunta de la conversió: què hem de fer?

Les columnes d'aquesta casa són:

*la predicació estesa cap a l'origen de la Paraula i cap al present de l'actualitat viscuda.

*la fracció del pa, moment de la nova Aliança segellada amb la sang de Crist.

*les pregàries, entre les quals la *lectio divina* treballada en tres preguntes: què diu el text bíblic? Què ens diu? Què li deim al Senyor com a resposta?

*La *koinonia* o comunió d'amor que desplega la Paraula com a realitat viva i practicada.

4.Els CAMINS de la Paraula: la missió

La Paraula de Déu personificada surt de casa a l'encontre dels qui en tenen fam, de manera que es fa comunicació en una xarxa que embolcalla tothom i adquireix un nou significat (Mt 10, 27). L'estil de Jesús és encara un model privilegiat: el símbol, la narració, l'exemple, l'experiència diària, la paràbola (Mt 13, 3.34). El seu objectiu, conduir els homes d'allò que és quotidià al Regne dels cels.

La família, plena de petites i grans històries, és un espai fonamental on ha d'entrar la Paraula de Déu: a cada casa una Bíblia ben guardada, llegida, pregada, ensenyada.

La comunicació de la Paraula no es fa al marge dels carrers del món, sinó recorrent-los i descobrint-hi tota casta de pobresa i sofriment, el misteri del pecat que Crist ha vençut. En tot seguim Crist com a model, el qual, sense deixar de ser Fill de Déu, s'acostà al nivell més baix de la condició humana, essent així portador d'esperança per als darrers de la terra.

En aquests camins ens trobarem amb el poble jueu amb qui ens uneix l'AT, i també amb creients de les altres religions i amb els no creients: amb tots ells, diàleg i cooperació per un món més just i en pau.

Conclusió

Després de menjar-nos la Paraula (Ap 10, 8-10), fem i mantinguem el silenci: la Paraula continuarà habitant en nosaltres i parlant-nos. *"Facem-la ressonar al principi del nostre dia, perquè Déu tengui la primera paraula i deixem-la que ressoni dins nostre a la nit, perquè l'última paraula sigui de Déu"*.

